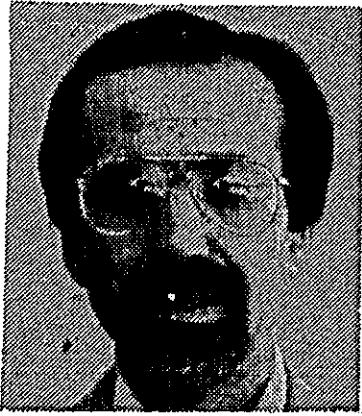

الخاندرو کاسونا

Alejandro Casona

1903 - 1965

ترجمه: منصور خلچ

اطاق زیرشیروانی ۱۹۵۱^{۲۶}، هفت نموده دریا ۱۹۵۲^{۴۷}، سومین کلمه ۱۹۵۳^{۴۸}، خانه‌ای با هفت بالکن^{۲۹}، نامه زن ناشناس ۱۹۵۷^{۵۰}، سه الماس و یک زن^{۵۱}، آفسای گاتو خوش تیپ ۱۹۶۲^{۵۲}، جشن‌منی با مهندیز طلائی^{۵۳}، کتک‌خورد و راضی^{۵۴}، افسانه کامل پنهان ۱۹۶۹^{۵۵}، و دادخواهی از دادیار ۱۹۶۹^{۵۶}. کاسونا تا سال ۱۹۶۳ در بوئوس آیرس اقامه داشت.

آنگاه به اسپانیا بازگشت تا در کشورش به کار هنری پردازد، در ایام اقامت در امریکای جنوبی شماری فیلم هم ساخت از آن جمله: ناتاشای ما ۱۹۴۳^{۵۷} و ماری سیلت ۱۹۴۴^{۵۸} که پر اساس نمایشنامه‌هایی با همین نام و بقلم خود او، همچنین تعداد زیادی داستان، مقالات و متن سخنرانیهاش نیز قابل ذکر است.

کاسونا نیز همچون فدریکو کارسیا لورکا نمایشنامه‌تویس هموطنش در آثار خود با ظرفیت هنرمندانه به کیاکش میان فاصله عصی رؤیاها و واقعیات پرداخت، او این توانایی در خور تحسین را داشت که فانتزی را با مضمای اجتماعی و سیاسی پیامزد و هدفتش در اصل بیدار کردن مخاطبیش بود. بخصوص هموطنانش را که می‌دید چگونه جبر و ارتاج آنها را به انزوا و سکون می‌کشاند. او با پیشی روانشنامه عامل‌آزمایش آرامش بخش شخصیت‌هایش را از میان برد و آنها را به جهان واقعی مستولیت‌ها و تقاضاها سوق داد، نمایشنامه‌های او همچنانکه عنوانین آنها نشان می‌دهد بسیار شاعرانه هستند در عین اینکه از حوال و هوایی مشخصاً اسپانیائی برخوردارند اما مفاهیمی که نمایشنامه‌های کاسونا را در بر می‌گیرد بیشتر جهانی است تا محلی، در برخی از آنها تأثیرات پیر آندلور^{۵۹} را می‌توان مشاهده کرد و نیز همگی این آثار برخوردار از علاقه انسانگرایانه نویسنده‌ای خلاق را با خود بهمراه دارند.

کاسونا دو سال پس بازگشش به اسپانیا هنگامیکه سرگرم آماده‌سازی اجرای نخستین شب نمایشنامه «سه زن متاهل کامل» بود ناگهان دچار حمله قلبی شد و برای همیشه چشم از جهان فرو بست. این اتفاق در هفدهم سپتامبر ۱۹۶۸ رخ داد.

پانویس

شیطان می‌پذیرد اما در لحظات حساس او کمک شیطان را رد می‌کند.

نمایشنامه ناتاشای ما^{۳۰} ۱۹۴۵ اثری کاملاً اجتماعی و انقادی به روش‌های آموزش و ارتاج و بی‌تفاوتو مستولی بر آن، این اثر سبب شده رژیم ژنال فرانکو نشر و اجرای آثار کاسونا را منبع نماید.

سال بعد (۱۹۴۹) فدریکو کارسیا لورکا^{۳۲} شاعر و نمایشنامه‌تویس برجه است. هموطنش کاسونا برایش احترام فراوانی قائل بود توسط همان افرادی‌بینی که آثار او را مستعد کرده بودند بسخواری فوجی کشته شد کاسونا که روزهای تلخی را برای کشورش پیش‌بینی می‌کرد در سال ۱۹۴۷ اسپانیا را به مقصد فرانسه ترک کرد. بی‌زودی در پاریس مدیریت یک تئاتر سیار را عهد دار شد، این تئاتر اجرای اقدارک شده را به کشورهای اسپانیایی زبان در امریکای لاتین به نمایش می‌گذاشت.

در سال ۱۹۴۹ هنگامیکه فرانسه هم در معرض تهدید و تهاجم نازیها قرار گرفت کاسونا به آرژانتین رفت و در بوئوس آیرس مقیم شد. آنجا پیگیرانه به نوشتن نمایشنامه ادامه داد، از جمله مهمترین نمایشنامه‌های که در سالهای غربت نگاشت می‌توان از خودکشی در بهار مجاز نیست^{۳۳}.

۱۹۴۷ اثری که در آن شماری از مردان که مصمم به خودکشی بودند تصمیم می‌گیرند زنده بمانند.

گناه لرد آرتور^{۳۴}، ۱۹۴۸^{۳۵}، سبقنی ناتامی^{۳۶}، ماری کوری^{۳۷}، سه زن متهل کامل^{۳۸}، بانوی سیده دم^{۳۹}، اثری که توسط نویسنده یک شعر افسانه‌ای خوانده شده و کیفیات غنایی و رمزگونگی یک افسانه شیرین را دارد. راز ماری سیلت^{۴۰}، آرکوس^{۴۱}، درختان ایستاده سی میرنده^{۴۲}، تاج عشق و مرگ^{۴۳}، ۱۹۵۵^{۴۴}، اثری عاشقانه پر امون عشق دونا اینس دو کاسترو^{۴۵} و پرنیس پررو از اهالی پرتغال (این اثر با نام اینس دو کاسترو نیز مشهور است)، کلید

الخاندرو^۱ رودریگز آلوارز شاعر و نمایشنامه‌نویس اسپانیایی که پس از نام مستعار کاسونا^۲ را برای خود برگزید سومین فرزند از پنج فرزند گایینو رودریگز^۳ آموزگار با قریحه‌ای بود که در بیست و سوم مارس ۱۹۰۳ در دهکده اتریشی سولو^۴ دیده به جهان گشود. مادرش فاستینا آلوارز^۵ نیز زن بالحسای بود که به حرفة آموزگاری اشغال داشت و از آنچه‌که والدین او بودند پس از مشاق بودند تا شرایطی فراهم آورند که فرزندانش هم در این حرفة به جامعه خود خدمت کنند و برای نیل به این مقصود از هیچ کوششی قریحه‌گذار تبدیل شد. دوران تحصیل اینجا و متوسطه الجاذبه‌رو در شهرهای کیخون^۶ و والنسیا^۷ گذشت و آنگاه موفق گردید مدریک لیسانش را از داشگاه مورسیا^۸ پیگیرد.

در سال ۱۹۲۲ مشکلات مالی او را مجبور به انتقال به کالج «سایپریردل مجیستربی»^۹ که یک مؤسسه آموزشی در مادرید بود کرد، با اینحال سال ۱۹۲۶ از این مؤسسه فارغ‌التحصیل شد. همان سال نخستین هم‌جموعه شعر او با نام زائری با ریش موج^{۱۰} انتشار یافت.

در سال ۱۹۲۸ کاسونا و همسرش روزالیا مارتین^{۱۱} توسلی. حکومت وقت به «وال دو آران»^{۱۲} ناحیه‌ای در پیرنے^{۱۳} تبدیل شدند. در آنجا به عنوان مدیر یک مدرسه پیش‌بینی خدمت کرد.

طی دو سالی که او در این ناحیه اقامه داشت یک کتاب شعر تحت عنوان فلوت و زاغ^{۱۴} را منتشر کرد و یک گروه تئاتر کرد کان با نام پریله رنگی^{۱۵} را تأسیس نمود.

نمایشنامه پری دریایی مطروح^{۱۶}، فانتزی زیبای کاسونا در سال ۱۹۲۹ نگاشته شد. این اثر در سال ۱۹۴۴ موفق به دریافت جایزه لوهه دوگا^{۱۷} شد و اجرای آن در مادرید با موفقیت بسیار مواجه شد. ماجرای این نمایشنامه عجیب و در عین حال دلشیز است. یک مرد فروتند جوان چندین مرد دیگر را که عقاید کاملاً متفاوتی دارند در یک خانه جن‌زده دعوت می‌نماید تا اینده‌هایش را برای برپایی یک جمهوری مشکل از افرادی که هیچ وجه مشترکی با یکدیگر دارند بازگو کند. هنگامی که او در انتظار سامی^{۱۸} دلچک پیر است، یک دختر زیبا و عجیب ظاهر می‌ود و مادعا می‌کند که نامش سیرنا^{۱۹} است و یک پسر دریایی است. ریکاردو^{۲۰} شیفته این دختر می‌شود. بالاخره سامی از راه می‌رسد و برای ریکاردو توضیح می‌دهد که این دختر ماریا^{۲۱} دختر اوست که سلامت عقلانی خود را از ذمته داده است.

ریکاردو پژشکی را می‌گمارد تا دختر را مداوا کند. دکتر دون فلورین^{۲۲} با مراقبت‌های خود و با مجبور کردن فاریا به مواجهه با واقعیات سخت به خصوصی از گذشته اش او را به سلامت عقلانی باز می‌گرداند.

سرانجام ریکاردو درمی‌پاید که می‌تواند ساریا را به همان آندازه که سیرنا را دوست داشت دوست پیار و نمایش با یايان خوش خاتمه می‌پاید.

در سال ۱۹۳۰ کاسونا مدیر مدرسه ابتدائی لشون^{۲۳} شد و در ۱۹۳۱ در امتحان تعیین مدیر مدارس مادرید برزنه شد، در همان سال او به مدیریت تئاتر دل پوابلو^{۲۴} انتخاب شد. این تئاتر در صدد بود طرح گسترش فرهنگ بیان مردم روسانی را به اجرا درآورد، او علاوه بر سازماندهی و برنامه‌ریزی برای این شانز و نیز تنظیم نمایشنامه‌هایی برای گروههای سیار، سه نمایشنامه تک پرده نیز نگاشت تحت عنوانی: میان پرده‌الفیجی^{۲۵} که با یک زن سلیمانی ازدواج کرده، سانچو پانزا^{۲۶} در جزیره باراتاریا که قطبانی از دون کیشور را به نمایش درآورده.

و شعر افسانه‌ای آتاترول^{۲۷}، اقتباسی از هاینه^{۲۸}.

در سال ۱۹۳۵ اثر فانتزی دیگری از وی بنام دوباره شیطان^{۲۹} تألیف ۱۹۲۷، اجرا ۱۹۳۵ با تحسین متقدین روپرتو شد، در این اثر فانتزی، اخلاقی، مرد جوانی از شیطان استمداد می‌طلبد تا در عشق او را به پیروزی پرورداند

1- Alejandro Rodriguez Alvarez

2- Casona

3- Gabino Rodriguez

^{۲۸}

4- Besullo

5- Faustina Alvarez

6- Gijon

7- Palencia

8- Murcia

9- Escuela Superior del Magisterio

10- The Pilgrim with the Fgowing Beard

تئاتر مدرن: شیفتہ علم الاساطیر

■ همایون علی آبادی

نمایشنامه «سوگواری بزالکترامی برآزد» یا «سوگواری الکترا را سزاست» [Mourning Becomes Electre] ایسن در امپراطور گالیلان ژان کرکور در ماشین جهنی، سارتر در مگن ها و پیماری دیگر از نویسندهان در آثار خود از اساطیر کلاسیک سود جسته‌اند. مشهورترین مثال رمان «اویلیس» اثر جیمز جویس است. اما سارتر درباره این گونه روی آوری‌های ادبی و نمایشی نقطه‌نظری دیگر دارد. «تئاتر عظمت خود را از وظایف اجتماعی و تاحدی مذهبی آن می‌گردد در نتیجه باید به صورت آثین و مراسم باقی بماند». بدین‌گونه سارتر می‌خواهد تئاتر را به سرچشم اصلی آن یعنی مراسم اولیه و ابتدایی روزگار باستان پیوند دهد. سارتر می‌گوید «تئاتر باید پدیدهای بزرگ - جمعی و مذهبی باشد نمایشنامه‌نویس باید تمام عناصر جدا از هم را در صحنه تماشاخانه یکی سازد و در زوایای روح تماشاگران چیزهایی را که تمام مردم یک عصر و یک اجتماع بدانها اعیت می‌دهند زنده کند». در برابر این نظریات گروهی دیگر از شارحان و ناقدان را اعتقاد بر این است که اقبال و روی آوری درام‌نویسان معاصر به آثار کلاسیک غالباً با تحریف نوامان بوده است. اما یک جستجوی درونمایه‌ای نمایشگر این نکته است که اصل وفاداری و امانت به این گونه آثار غالباً در ادبیات معاصر رعایت شده است. اما طرفی که نویسنده برمی‌بندد کدام است؟ به نظر ما مهمترین نکته در از بین بردند و نابودی تمام فضاهای پرهیز اساطیری است و این نه تنها در محظا که از نظر ساختار نمایش هم قابل بررسی است. در آثار مدرن فضاهای آسمانی و غیرزمینی به حال و هرایی زمینی و اینجنیالی و اکنونی بدل می‌گردند همسایان و سر آهنگ که در تئاتر یونان و ظایفی مهم و حیاتی بر عهده دارند به یک دو ناقل و ناظر بی‌طرف می‌جوینند. و به روی هم پیشنه مدرن ببدون دستبرد به مقامی متن می‌کوشند تا ترازدی را با آن همینه و عظمت به اثیری قابل درک و تفاهم برای تماشاگران و نکته اصلی دیگر در بررسی‌های روانکارانه درام‌نویس مدرن مطرح است.

ادبیات کلاسیک یونان و روم در شمار متایم جاودا نهادن ادبیات نمایشی مدرن پرده است. آثار کلاسیک دارای چنان ظرفیت و محتواهای غنی و گویا هستند که نویسندهان معاصر هماره با وفاداری و حفظ و صیانت مقامی اصلی این گونه آثار، بدانها روی آورده‌اند علم الاساطیر [میتلورزی] [شان می‌دهد که آثار کلاسیک به عنوان جان‌مایه‌های مذهبی و اسطوره‌ای همیشه برای انسان امروز قابل طرح و تدقیق و مذاقه بوده‌اند. اما باید دید که نویسنده معاصر از این برگرفته‌ها و انتباس‌ها چه طرفی برمی‌بندد؟ درختان ایستاده می‌میرند اثر کاسونا ترجمه پاهره راسخ، نمایشنامه‌نویس و شاعر اسپانیایی ۱۹۳۶ - ۱۸۵۷ م. نویسنده اینکه ادبیات یونان باستان ادبیاتی است خلاق، آفرینشگرانه و پریار و بارآور. مقامیمی که در این جا مطرح می‌گردند پر از تازگی‌های اخلاقی، مذهبی و اساطیری است. چنانکه ارسطر در «هر شاعری» [بوطبنا] ترازدی را دارای نتایج و استنتاج‌های روانی می‌انگارد و تزکیه و پالایش نفس [کانارسیس] را از تعیات ترازدی معرفی می‌کند. به جز نویسندهان مدرن‌ها حتی ویلام شکسپیر هم از همین مقلم و منبع الهام‌های جادویی برگرفته است. به گفته برتوول برشت، ویلام شکسپیر بیش از دو سوم آثارش را از نمایشنامه‌های «ستک» درام‌نویس سرشناس رومی پیش از میلاد مسیح، اقتباس کرده است. نکته مهمی که در این گونه آثار مطرح است مسئلله «سرنوشت» و «تقديرگرایی» آثار کلاسیک است. یونان که کنک‌خورد و راضی ترجمه دکتر حسن هنرمندی، انتشارات رز، ۱۳۵۰ م. نمایشنامه‌نویس ایتالیایی ۱۹۳۶ - ۱۸۶۷ م. اینکه از اینکه درگاه این اساطیر بود، مثلاً «باکوس» یا «دیونیزوس» که هر دو اساطیر شراب بوده‌اند. بتایران ارزش‌های دراماتیک آثار بزرگانی چون اورپید، سوفولک اشیل، سنکا، پلوتوس، ترنس و دیگران نه در طرح و تحیب و مقتب مسائل علم الاساطیری که در مقامیم والا ای اخلاقی و تاریخی آنها نهفته است.

استفاده از اساطیر در رمان و نمایشنامه یکی از ویژگیهای جالب ادبیات قرن بیست است. یوجین اوئیل در

- 11- Rosalia Martin
 - 12- Valla de Aran
 - 13- pyrenees
 - 14- The Flute of the toad.
 - 15- painted Bird
 - 16- The Siren Castaway
 - 17- Lope de vaga
 - 18- Samy
 - 19- Sirend
 - 20- Ricardo
 - 21- Maria
 - 22- Don Floria
 - 23- Leon
 - 24- Theatro del pueblo
 - 25- Interlude of the Cripple who Married a Fierce woman
 - 26- Sancho panza on the Isgand of Barataria
 - 27- the Ballad of Atta troll
 - 28- Heine
 - 29- The devil Again
 - 30- Our Natacha
 - 31- Franco
 - 32- Federico Garcia Lorca
 - 33- No Suicide Allowed in Spring
 - 34- The Crime of Lord Arthur
 - 35- Unfinished Symphony
 - 36- Marie Curie
 - 37- The three peryect Married women
 - 38- The fady of the Dawn
 - 39- The Mystery of the Mary celeste
 - 40- The Boat without a Fisherman
 - 41- The wife of the Miller of Arcos
 - 42- The Trees Die Stand Ting
 - 43- The Crown of Love and Death
 - 44- Dond Ines de Castro
 - 45- Prince Pedro
 - 46- The Key in the foft
 - 47- Seven Cries in The sea
 - 48- The Third word
 - 49- The House with seven Balconies
 - 50- Letter of an UnKnown woman
 - 51- Three Diamonds and a woman
 - 52- The Handsome Mr. Gato
 - 53- The Gentlemen with the Gold spurs
 - 54- Farce of the thashed CucKold
 - 55- Little Fable of the well - Kept. Secret.
 - 56- Farce and justice of the Magistrate
 - 57- Luigi pirandello
- لریچی پیر آندرلر نمایشنامه‌نویس ایتالیایی ۱۹۳۶ - ۱۸۶۷ م. نویسنده اینکه درگاه این اساطیر بود، مثلاً «باکوس» یا «دیونیزوس» که هر دو اساطیر شراب بوده‌اند. بتایران ارزش‌های دراماتیک آثار بزرگانی چون اورپید، سوفولک اشیل، سنکا، پلوتوس، ترنس و دیگران نه در طرح و تحیب و مقتب مسائل علم الاساطیری که در مقامیم والا ای اخلاقی و تاریخی آنها نهفته است.
- منابع
- World Drama , McGraw - Hill Encyclopedia , VOL 1

لریچی پیر آندرلر نمایشنامه‌نویس ایتالیایی ۱۹۳۶ - ۱۸۶۷ م. نویسنده اینکه درگاه این اساطیر بود، مثلاً «باکوس» یا «دیونیزوس» که هر دو اساطیر شراب بوده‌اند. بتایران ارزش‌های دراماتیک آثار بزرگانی چون اورپید، سوفولک اشیل، سنکا، پلوتوس، ترنس و دیگران نه در طرح و تحیب و مقتب مسائل علم الاساطیری که در مقامیم والا ای اخلاقی و تاریخی آنها نهفته است.

لریچی پیر آندرلر نمایشنامه‌نویس ایتالیایی ۱۹۳۶ - ۱۸۶۷ م. نویسنده اینکه درگاه این اساطیر بود، مثلاً «باکوس» یا «دیونیزوس» که هر دو اساطیر شراب بوده‌اند. بتایران ارزش‌های دراماتیک آثار بزرگانی چون اورپید، سوفولک اشیل، سنکا، پلوتوس، ترنس و دیگران نه در طرح و تحیب و مقتب مسائل علم الاساطیری که در مقامیم والا ای اخلاقی و تاریخی آنها نهفته است.